Prijs : In België : 6 Frs — In Nederland : 35 Cts

KUIFJE

WEEKBLAD VOOR JONGENS VAN 7 TOT 77 JAAR

ZESDE JAARGANG

IN DIT NUMMER
DE WERELD VAN STREUVELS

43

Hassan en Kaddoer zitten vóór de tovenaar. Wat zal er van hen geworden ?

25-10-51

De nieuwe

Het is nu reeds enkele weken geleden dat de scholen hun poorten opnieuw geopend hebben. Een van m'n vrienden vertelde me de volgende geschiedenis over de eerste schooldag : Er heerste een opgewekte stemming die morgen. Na zulk 'n lange vacantie heb je elkaar ook zoveel te vertellen ! In die algemene drukte lette men niet op de nieuwe, die alleen met z'n rug tegen de muur stond. De bel rinkelde en stilaan werd het rustig. Bij toeval stond de nieuwe eerst in de rij om binnen te gaan...

De nieuwe heeft een ongeluk of misschien zelfs kinderverlamming gehad, want hij gaat heel traag en hinkt. De jongen die achter hem in de rij staat, merkt het en begint ook te hinken. Onnodig hieraan toe te voegen dat heel de rij jongens nu hinkend de klas in gaat...

De leraar heeft het niet gemerkt, maar de nieuwe wel en zodra hij op de bank zit, kan hij zijn verdriet niet meer verbergen.

— Wel, jongen, wat is er aan de hand ? vraagt de leraar.

— Niets, mijnheer, antwoordt de nieuwe.

— Vind je 't zo vreemd bij ons ? Dat duurt niet langer dan twee dagen, dan ken je de school en heb je vrienden en alles komt in orde !

De nieuwe knikt zwijgend. Hij wil de leraar niet verklappen op welke wijze zijn klasmakkers hem hebben « welkom » geheten, maar hij voelt zich verdrietig, alleen en vreemd.

Wat denken jullie over deze geschiedenis, vrienden ? Ik ben er van overtuigd, dat de jongens die hun hinkende klasgenoot nabootsten het niet zo kwaad bedoeld hebben. Ze hebben niet nagedacht toen ze het deden.

Met gebrekkigen en ongelukkigen lacht of spot men niet, doch een Kuifjesvriend helpt hen zoveel mogelijk.

Alle jongens en meisjes zouden dit moeten weten.

ROYAUME DE BELGIQUE
RÉGIE DES
TÉLÉGRAPHES ET DES TÉLÉPHONES
TÉLÉGRAMME

KONINKRIJK BELGIË
REGIE VAN
TELEGRAFEN EN TELEFOON
TELEGRAM

RYMENAM 01094 16 26/9/51 1827

REDACTIE KUIFJE
LOMBARDSTR 24
BRUSSEL

BESTE KUIFJE HARTELIJK GELUKGEWENST MET UW VERJAARDAG

TEMUIS HET MEZENNESTJE

Piet Holemans, Aalst. — Dank voor je flinke brief. Of Willy Vandersteen een tekening zou willen maken ? Ik vrees dat hij daarvoor geen tijd heeft. Schrijf hem zelf maar eens een briefje aan het adres van onze redactie. Knutselwerkjes verschijnen voorlopig niet bij gebrek aan plaats. Groeten aan alle vrienden !

Wim Dannau, Turnhout. — Nu weet ik ten minste wat « Omroep » is. Dat het tijdens de lesuren wordt doorgegeven is een minder geval ! Ik hoop dat je met « Kuifje » niet hetzelfde doet. Joost is hier « over en weer » geweest. Een volgende keer zal ik je groeten overbrengen !

P. Van Berkel, Rotterdam. — Dank voor je prettige brief. Het spijt me erg dat je geschenk stuk was toen je het ontving. Dat is aan de post te wijten. We zullen eens kijken wat we voor je doen kunnen ! Da-ag !

Willy Janssenne, Sclessin (Luik). — Hartelijk dank voor je schrijven. Ik hoop dat je ons blad regelmatig ontvangt en dat het je bevalt.

Luc Bestebroer, Zonneveld (Holland). — Je lange brief vond ik erg prettig. Een abonnement kun je krijgen bij onze vertegenwoordiger in Holland. Hoe je de rooster moet gebruiken schrijven we je persoonlijk. De uitleg zou hier te lang zijn. Hartelijke groeten ook aan je vriend Piet Stroo.

A. Vander Beken, Gent. — Ziehier het antwoord op je vraag omtrent het wapenschild van Gent : In zwart een zilveren klimmenden leeuw, gekroond van goud, genageld, getongd en gemuild van rood en om de hals een lint waaraan een kruisje, alles van goud. Op het schild een kroon van drie bloemen.

Kon. Besluit : 3-12-1817 van het Koninkrijk der Nederlanden (1815-1830), werd door de Belgische regering niet bevestigd, daar er door het stadsbestuur, dat uitgesproken aanhanger van Oranje was, geen aanvraag werd gedaan. Dit belet de wapenvoering niet (8 op 20 gemeentewapens zijn in dit geval).

KUIFJE (weekblad). *Redactie, Publiciteit :* Lombardstraat, 24, Brussel. P.Ch.R. 1909.16
Uitgever-Directeur : Raymond Leblanc. — *Drukkerij:* C. Van Cortenbergh, Keizerstraat, 12, Brussel.

Abonnementsprijzen	*België*	*Belg. Kongo Buitenl. en*
Ab. drie maand. .	70.— fr.	80.— fr.
Ab. zes maand. .	135.— fr.	155.— fr.
Ab. één jaar . .	265.— fr.	300.— fr.

KUIFJE-HOLLAND — Singel, 231, Dordrecht. Tel. 3653. Giro 199.334. Abonnementsprijs : fl. 3,50 per kwartaal.

Onder de Vlag van de Compagnie

TEKST EN TEKENING DOOR BOB DE MOOR

De Oost-Indische Compagnie heeft drie schepen uitgezonden voor een reis om de wereld, met het doel nieuwe reiswegen te ontdekken. De « Zeewolf » heeft slag geleverd met een Spaans galjoen en de overwinning behaald...

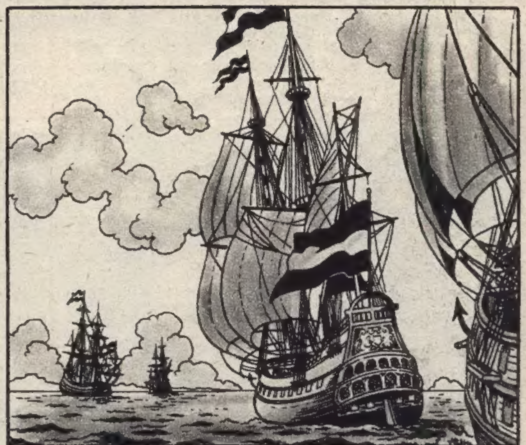

NA DE TREURIGE PLECHTIGHEID WORDEN DE SCHEPEN ZO GOED MOGELIJK OPGEKALEFATERD. STUURMAN JOL PLAATST EEN PRIJSBEMANNING AAN BOORD VAN HET SPAANSE GALJOEN EN ZET DAN KOERS NAAR DE KAAP DE GOEDE HOOP. NA EEN VOORSPOEDIGE TOCHT BEREIKT DE « ZEEWOLFF » DE KAAP, WAAR DE « GULDEN LEEUW » EN DE « HOOP » REEDS WACHTEN. KAPITEIN JANSZOON, DIE BIJNA GEHEEL HERSTELD IS, BEGEEFT ZICH IN GEZELSCHAP VAN DE KLEINE CORI NAAR HET ADMIRAALSCHIP EN BRENGT ADMIRAAL JORIS VAN SPILBERGEN RAPPORT UIT OVER ZIJN WEDERVAREN.

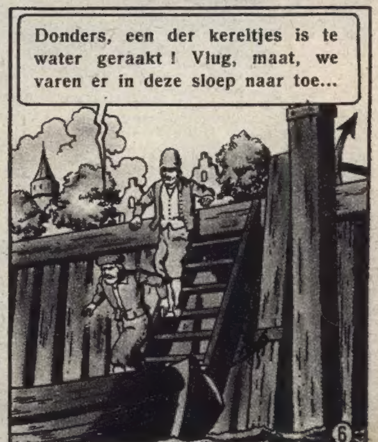

(Wordt voortgezet.)

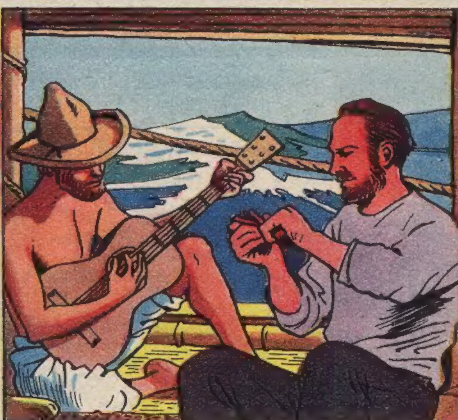
DE KON TIKI EXPEDITIE

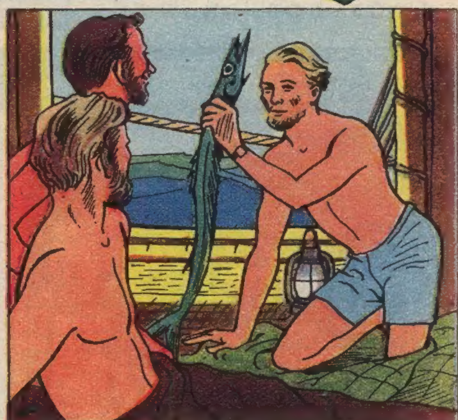
Thor Heyerdahl en zijn vijf vrienden hebben een vlot gemaakt, weergave van de vaartuigen der Incas. Thor beweert dat Kon Tiki wel degelijk, zoals de oude overlevering het vertelt, van Peru naar de Polinesische Archipel gevaren is...

Dagenlang drijven de passaatwinden het vlot in dezelfde richting : naar de ondergaande zon toe. Kon Tiki en zijn getrouwen, die de zon aanbaden, hadden precies hetzelfde gedaan, toen ze uit Peru moesten vluchten. Erik heeft de beeltenis van Kon Tiki op het zeil geschilderd en het scheen wel of hij de bemanning onder zijn bescherming had genomen.
Herman was de technicus en hij gelastte zich met de meteorologische waarnemingen.

Bengt speelde voor keukenpiet, Knut en Torstein zorgden voor de radio en Eric schilderde, beeldhouwde en speelde op zijn gitaar. Thor schreef het scheepsjournaal en viste. Voortdurend is het vlot door vliegende vissen omringd. 's Nachts, aangetrokken door het licht, vliegen ze op het vlot en 's morgens heeft men ze slechts op te rapen en lekker te braden.
Op zekere morgen wordt Torstein wakker.

omdat iets kouds en nats om zijn oren slaat... Het is een gempylus, die door de golven op het vlot geslingerd werd. Het is een diepzeevis die men heel zelden levend te zien krijgt, maar het is omdat onze vrienden geruisloos op het waterniveau varen, dat de zee hun allerlei verrassingen biedt. Een paar dagen later ontmoeten ze de walvis-haai, met monsterachtige kop. Hij volgt het vlot gedurende een uur en verdwijnt dan...

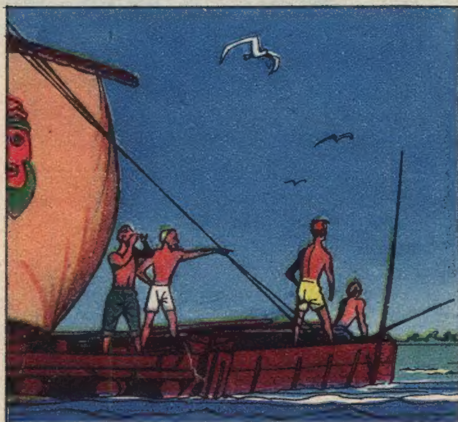
Een haai een strik om de staart gooien is geen spel dat men zich op een vlot kan veroorloven. Wanneer de haai een goudbrasem gevangen heeft, zich omdraait om te duiken, terwijl zijn staart nog even boven water slaat, is makkelijker hem een strik over het lijf te gooien. De haai is totaal verrast en maakt niet veel sprongen. Men trekt hem aan boord en steekt hem dood.
Wanneer het water olieglad is, wagen de

zes van Kon Tiki-expeditie het wel, maar op zee is het niet altijd even rustig ! Twee geweldige stormen krijgen ze te verduren. De golven slaan 6 meter hoog en de tropische regen pletst met geweld op het vlot en zijn bemanning. De wind huilt en doet het bamboehuisje beven. Het vlot danst over de golven en begeeft niet. De zeelui krijgen er schik in...
Herman wil, op een gegeven ogenblik, de slaapzak van Torstein grijpen, die over boord

gegleden was, en valt in de kokende zee...
Thor en Bengt gooien de dinghy uit, terwijl Knut en Erik een reddingsgordel werpen die van een lang touw voorzien is. De wind is te sterk en Herman is reeds ver achter het vlot. Dan doet Knut de reddingsgordel om en springt in zee. Hij zwemt Herman tegemoet. Met z'n tweeën hangen ze nu aan de gordel die door de vrienden op het vlot getrokken wordt. Het waren angstige ogenblikken...

Wekenlang danste de *Kon Tiki* nu reeds over de golven en op 3 Juli zag de bemanning fregatvogels en meeuwen, die de nabijheid van het land verrieden. Op de 97e dag zagen ze het eiland Angatau uit de zee oprijzen. Ze zeilden rond het eiland in de hoop een geul te vinden om te landen. Telkens weer moesten ze uitwijken voor koraalriffen. De inlanders kwamen met hun prauwen te hulp, maar landen scheen wel onmogelijk, te meer daar ook de

wind spelbreker was en hen steeds terug in zee blies.
Dan maar recht op de koraalriffen gestevend. De *Kon Tiki* wordt hoog opgelicht door de golven en daar neergesmakt. Het vlot beeft en kraakt, maar is niet verloren. De hut blijft gespaard evenals de waardevolle instrumenten. De zes vrienden komen veilig aan land.
Ja, ze zijn in het Eden, dat eens door Kon Tiki zelf gevonden werd en ze worden door

Tupuhoe, de chef van het eiland, en heel de bevolking hartelijk ontvangen. De Noorderlingen worden met bloemen getooid, er wordt gedanst en gezongen te hunner ere. Het feest duurt tot de gouverneur van Tahiti de *Tamara* stuurt om hen af te halen.
Heyerdahl bundelde het verslag van de reis en al zijn herinneringen onder de titel « De Kon Tiki-expeditie », een boeiend en interessant boek dat jullie graag zullen lezen !

Tijl Uilenspiegel

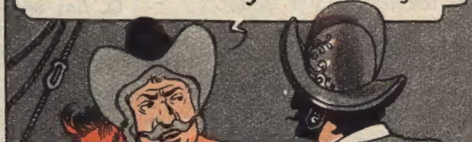
Hans, een volgeling van de prins van Oranje, werd door de Spanjaarden neergeschoten. Tijl kon tijdig ontkomen...

TEKST EN TEKENINGEN VAN WILLY VANDERSTEEN

Het PLATINA-BEELDJE

Colerette, de beroemde detective, werd naar Hôtel Imperial geroepen waar ras Lipari Mahonen logeert. Ondanks de aanwezigheid van de detective wordt het platina beeld gestolen en de ras is het slachtoffer van een aanslag. Lipari Mahonen besluit naar huis terug te keren...

DE GEMASKERDE SCHADUW

DIE avond had het groot Zuid-Station een ongewoon uitzicht. De kaai, die toegang verleende tot de sneltrein voor Marseille was door de politie afgezet. Men moest een toegangsbewijs hebben om de kaai te betreden en het reisgoed en de zakken van alle reizigers werden zorgvuldig doorzocht. Ras Lipari-Mahonen nam, met zijn gevolg en zijn schatten, de luxe-trein voor Marseille en het spreekt vanzelf, dat de autoriteiten voor de veiligheid van deze gast zorgden.

De kamerheer merkte de plaatsen in de slaap- en restauratiewagen voor Zijne Hoogheid de Ras. Deze laatste stond vlak bij de bagagewagen en keek toe bij het inladen van de twintig dozen met zijn kostbare electrische trein. De juwelen en de Platina-Kat waren aan de speciale zorgen van Colerette toevertrouwd. De detective had een reiskoffer uit krokodillenhuid gekocht. Ze was voorzien van een speciaal slot, overtrokken met traliewerk en hing met een stalen ketting aan de gordel van de detectiv De gordel en de ketting waren met hetzelfde slot vastgemaakt en om het « Wonder van Gondar » te roven, had men onze vriend haast in twee moeten zagen...

Colerette borg een paar spullen in zijn slaapwagen en Marina en Jaak loodsten Sophie veilig doorheen het politiecordon. De argwanende agenten hadden het bizonder op de korf gemunt die de oude vrouw aan de arm droeg.

— Men heeft me opdracht gegeven iedereen af te tasten, zei een agent en greep naar de korf die niets anders bevatte dan de kanarie.

— Wij maken deel uit van het gevolg van Zijne Hoogheid, deed Jaak opmerken.

— Jullie zouden er beter aan doen die loense kwiebussen die hier ronddraaien in het oog te houden, zei Sophie snibbig.

Het was duidelijk dat zij hiermee de reiziger bedoelde die zo pas was toegekomen. Hij zag er inderdaad zeer verdacht uit : Klein, dikbuikig, lang sluikhaar en geheimzinnige ogen. Zijn gestalte verdween bijna geheel in een kapmantel en onder een hoed, zoals de Calabrische bandieten er plegen te dragen. De politiecommissaris vroeg wie hij was en waarheen hij wou.

— Ik ben Charles Ferdinand Laitance, tuinbouw-architect, zei de man terwijl hij de ogen neersloeg. Onder de arm droeg hij een tekenmap vol schetsen, totaal onbegrijpelijk voor een leek en overdekt met mysterieuze aantekeningen.

— Een plan voor de inrichting van de Sahara, murmelde de zonderling en kleurde tot achter de oren.

Men liet hem door en hij zocht een plaats in de laatste wagen. Colerette, die de operaties van uit zijn hoofdkwartier volgde, besloot dat specimen speciaal in het oog te houden.

Jaak en Marina kregen intussen de tijd van gedachten te wisselen over de voorbije gebeurtenissen en plannen te maken.

— Heb je het vraagstuk dat ik je eergisteren stelde kunnen oplossen ?

— Toen ik ontwaakte, was ik er mee klaar. Luister : Lood, overdekt met een legering van zilver en tin ziet er uit als zuiver platina.

— Prachtig ! Deze inlichting zal ons heel spoedig te pas komen.

— Ik vraag me af of ik slaap of honger heb ? zei Marina geeuwend.

— Het ene zowel als het andere, antwoordde Jaak ironisch. Maar, voor je je aan je geliefkoosde bezigheden wijdt, moest je eens helpen de gegevens op te sommen die we hebben over de internationale dievenbende, waartegen we kampen.

— O, dat is heel eenvoudig. We kennen één lid van de bende, de edele Jocast. We weten dat de chef van de bende gekend is onder de naam « mijnheer Twaalf » en dat is zowat alles.

— Nu dringt de vraag zich op : Hoe legt die mijnheer Twaalf het aan boord, bevelen en inlichtingen te geven aan zijn handlangers zonder argwaan te wekken. Wie schoof die dreigbrief onder onze deur ? Wat betekent de domino die we vonden in de lade van Jocast's schrijftafel ?

— Tweemaal zes, riep Slaater-naast, toen hij die domino zag liggen.

— « Het is een domino » heeft hij er nog aan toegevoegd.

— Dat was net iets voor hem !

Jaak en Marina lachten hartelijk. In de aanpalende coupé, nummer 2, gaf Sophie, nog steeds erg opgewonden, leverpastei aan de kanarie. De detective deelde coupé drie met kamerheer Tiffon Palamos. De Ras had nummer 4 en dan volgden er nog vier wagens die als salon waren ongericht. Er waren gewapende politieagenten op de trein gestapt en twee ervan hielden de wacht vóór de deur van het compartiment van de Ras.

De speciale wagen bevond zich in het midden van de trein. Daar achter, de restauratiewagen en vier wagens. Er vóór, vijf wagens en een tender. Er waren in het geheel twee en vijftig reizigers waaronder twee parlementsleden en hun familie, een Italiaans markies, een beroemd Noordafrikaans bokser, een Londens bankier en zijn vrouw, een jonge, elegante dame uit Brussel en die zonderlinge tuinbouw-architect, Laitance...

Toen de trein vertrok, riep de Ras iedereen aan de raampjes :

— Let eens op de signalen, vroeg hij, en maak er me een kort verslag over. Ik zou die inlichtingen willen gebruiken voor mijn kleine electrische spoorweg...

Momosse, Colerette, met het kostbare valies in de hand, Jaak, Marina, de oude huishoudster en zelfs Colonel waren van hun plaats opgestaan om te kijken. Toen de trein een eind buiten het station was en op volle snelheid begon te stomen keerden ze terug. Ze vonden allen op hun plaats een doosje voorzien van een knop. Ze drukten op die knop en er sprong een duiveltje uit. Iedereen gilde van verrassing tot grote tevredenheid van de Ras want hij had deze poets bedacht om zijn gezelschap te verstrooien. Sophie had er kippenvel van heel de reis lang...

De zware locomotief verslond kilometer na kilometer en de avond viel. De detective verzocht het gezelschap te gaan slapen. Twee politieagenten moesten natuurlijk bij de deur op wacht blijven staan. De lichten werden gedoofd en weldra hoorde men niets meer dan het rhythme van de razende trein en de stoomfluit die nu en dan de duisternis met haar scherp, snijdend gehuil doorboorde...

Toen sloop een schaduw door de gangen, een schaduw met een masker voor het gezicht...

« Ik moet iedereen aftasten », zei de agent, en greep naar de korf.

Volgende week :

COLERETTE LIET ER GEEN GRAS OVER GROEIEN...

De Smaragden van de Conquistador

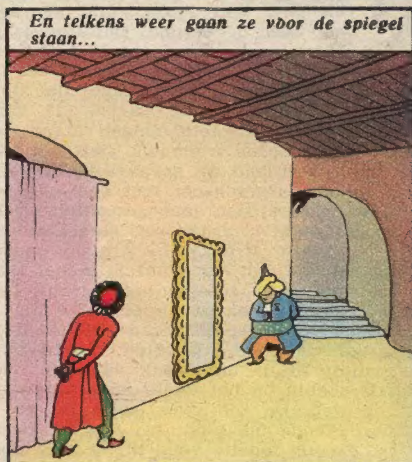
TEKST EN TEKENINGEN door JACQUES LAUDY

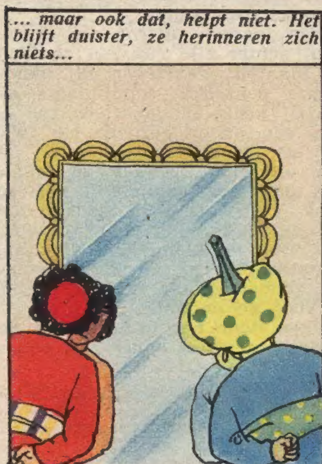
Na de « Soldaten van Napoleon » komt hier een nieuw verhaal dat zich afspeelt in Mexico met als grote helden : Hassan en Kaddoer !

HASSAN EN KADDOER BELEEFDEN TEN TIJDE VAN NAPOLEON FANTASTISCHE AVONTUREN EN WERDEN DAN, DOOR EEN GEHEIMZINNIGE TOVERKRACHT, IN HUN EIGEN EEUW TERUGGEPLAATST. HUN OUDE KALMTE EN GEMOEDRUST IS ECHTER VERDWENEN EN, ALHOEWEL ZE HET ZICH NIET KUNNEN HERINNEREN, HEBBEN ZE HET GEVOEL EENS GROTE AVONTUREN EN GEBEURTENISSEN TE HEBBEN MEEGEMAAKT...

Goddank dat mijn kogels

DEZE boodschap moet te allen prijze naar de vooruitgeschoven post van Porranguna gedragen worden. Je gaat te voet over de bergen. Dat God je geleidde ! » dit waren de woorden van graaf van Heremios toen hij Alfonso Ramenteguy als koerier uitstuurde. Sedert zes maanden maakte Alfonso deel uit van het koninklijk leger dat op de hoogvlakte van Navarra de zaak van don Carlos (1) verdedigde. Totnogtoe had Alfonso op schildwacht mogen staan, konvooien begeleiden en kaart spelen op de trommels. Dat was niet naar zijn zin geweest, en steeds weer had hij gevaarlijke opdrachten gevraagd. Men had hem telkens afgescheept met een « Je bent nog veel te jong ! ». Alfonso was vijftien jaar geworden en hij wist dat een schoolvriend sergeant benoemd was en een medaille gekregen had omdat hij zich in de streek van Aragon onderscheiden had. Eindelijk kreeg Alfonso dan een plaatsje in het estafettencorps onder bevel van Heremios en zo was het, dat hij op een avond een belangrijke opdracht bekwam.

Met gloeiende wangen had Alfonso de omslag, waarop de wapens van de koning prijkten, in ontvangst genomen en had ze zorgvuldig in de binnenzak van zijn overjas gestoken. Met zijn mutsje schuin op het hoofd en het geweer over de schouder ging hij op weg. De zon ging onder in een oneindige sneeuwvlakte. Alfonso kende dit land; hij was er reeds dikwijls op jacht geweest. Zonder moeite vond hij de weg die recht naar de Jarriales berg liep. Toen de maan aan de hemel hing, was hij reeds voorbij de bergkruin en daalde langs de noordelijke helling. De post, die hij bereiken moest, lag aan de weg naar Alava en, volgens de inlichtingen die men hem in het kamp verstrekt had, zou hij vijandelijke voorposten ontmoeten op de top van de Oliviera en de top van de Beer. Het is daarom dat Alfonso van tijd tot tijd stilstond en ingespannen luisterde naar ieder gerucht. Alhoewel de maan scheen, kon men niet ver zien en om de zware bergmassieven hingen zwarte schaduwen. Plotseling hoorde de Carlist iets bewegen.

— Het zal een vos zijn, dacht hij.

De wolken in het Noord-Westen waren nog dikker en grauwer geworden.

— Over een half uur is het helledonker. Hoe zal ik dan verder geraken over deze smalle, hobbelige weg ?

★

Hij dacht er nog over na, toen een geweerschot hem deed opschrikken en nauwelijks was hij op zij gesprongen, of daar klonk een tweede schot. Alfonso had nu duidelijk gezien uit welke richting de kogel kwam en hij schoot op zijn beurt. Nu floten de kogels over en weer door de nacht. Het was een hardnekkig geweervuur alhoewel het duidelijk was, dat hier slechts twee vijanden tegenover elkaar stonden. Het invallen van de totale duisternis maakte een einde aan deze zonderlinge strijd. Het was nu minder koud, doch de wind had in hevigheid toegenomen. Alfonso keek nog eens naar de dubbele haak, die zich vaag tegen de horizon aftekende : dat was de kruin van de Beer die hij bereiken moest. Hij liet zich in de sneeuw glijden terwijl hij dit punt steeds in het oog hield. Zijn vijand roerde niet meer. Het echte gevaar kwam trouwens niet meer uit die hoek. De sneeuw viel met hele pakken uit de grauwe lucht en Alfonso zag zich gedwongen een schuiloord te zoeken. Niet ver vandaan vond hij een kleine grot. Daar was hij beschut tegen de woeste storm. De donder ratelde over de bergen en weerklonk lang in de diepe kloven.

Alfonso kende die stormen die soms acht en veertig uur konden aanhouden. Nog steeds viel de sneeuw en een groot pak lag juist vóór de opening van de grot. Een bruuske windstoot joeg heel de vracht naar binnen, zodat Alfonso vlug achteruit moest springen. Hij begreep dat hij elders zijn heil moest zoeken, wilde hij niet ingesneeuwd worden. Hij baande zich een weg doorheen de sneeuw en voelde plotseling een leegte... Hij taste met de hand, maar vond nergens steun. Dan probeerde hij het met zijn geweer... neen, nog niets. Het moest dus wel een diepe holte zijn. Voet voor voet waagde hij er zich in en ja, het was een veilige spelonk waar de wind geen toegang kreeg en het warm was. Alfonso sloot de ogen en er verliepen uren...

De storm bedaarde niet. Integendeel. De donder ratelde, de bliksem verlichtte het woeste landschap onheilspellend. De sneeuw striemde tegen de rotsen.

— Als die storm lang aanhoudt, zal ik mijn opdracht niet kunnen uitvoeren, dacht Alfonso en hij sloot de ogen.

★

Het eerste vale morgenlicht wekte hem. Hij rekte zijn stramgeworden ledematen en keek naar buiten. De wind raasde doorheen de bergen en het sneeuwde nog steeds. Daar het warmer geworden was, smolt hij zienderogen en het water liep de grot binnen. Weldra stond Alfonso tot aan de enkels in het water. Hij hees zich in een soort natuurlijk venster, boven in de grot. Hij maakte hierbij een verkeerde beweging en zijn geweer gleed naar beneden. Een tijd lang bleef Alfonso zitten en zag hoe onder hem het water steeg. Het sneeuwde niet meer, maar het regende, en lang zou het niet duren vooraleer alles in een onbegaanbare modderpoel zou herschapen zijn.

Op het ogenblik dat Alfonso zijn laarzen uittrok om er het water te laten uitlopen, hoorde hij achter zijn rug een verdacht geritsel. Hij schoof de kleverige planten, waartegen hij leunde uiteen en zag op dezelfde hoogte eenzelfde schuilplaats als waarin hij zich verborgen had. Hij keek aandachtiger toe en zag, tot zijn grote verwondering, een ander gezicht. Het was Alfonso te moede of hij staarde in een spiegel...

Indien de jongens hun armen uitstaken, zouden ze elkaar kunnen raken. Beiden zagen dat de andere een vijandelijk uniform droeg. Hun ogen schoten bliksems. Vuurwapens hadden ze niet meer en het was duidelijk dat ze alle twee tegen dezelfde overstroming kampten. De Carlist trok de kleine dolk, die aan zijn gordel bengelde, en de Christino greep een zware steen. Zo bleven ze staan, zwijgend en zonder elkaar uit het oog te verliezen, lijk wilde dieren vlak voor de aanval.

De tragische stilte werd verbroken door het bruisen van het water in de grot. Alfonso voelde dat het water onder zijn voeten stond en bromde :

— Voor de drommel, de afsluiting voor de ingang is doorgebroken !

— Zag er nochtans sterk uit, antwoordde een stem, een zelfde stem.

— De dooi is ingetreden, zei Alfonso.

— Ziet er lief uit ! Men vertelde dat vorige Lente de hoogvlakte in een groot meer herschapen was en de verdronken gemzen in de Ebro dreven.

De jongens praatten zonder elkaar aan de kijken tot een tweede watergolf de grot binnenspoelde. Ze moesten beiden een trap hoger springen en stonden nu zijde aan zijde. De ene liet zijn steen vallen, de andere stak zijn dolk in de schede...

— Ik geloof, zei de Christino, dat we er beter aan deden wapenstilstand te sluiten tot de sneeuw gesmolten is.

Ze keken elkaar eindelijk aan. Alfonso antwoordde niet, maar hij dacht : Het is verboden relaties aan te knopen met de soldaten van koningin Christina, maar in zulke omstandigheden kan men toch niet vechten ? En die jongen ziet er sympathiek uit.

— Ik heet Andres Puertellano, en ik werd geboren te Palos bij Huelva, zei de Christino. Ik ben zestien jaar en twee maanden en in Maart werd ik naar het front van Navarra gestuurd. Alhoewel Alfonso innerlijk nog tegenstribbelde, zei hij toch ook hoe hij heette en dat hij tien maanden jonger was, maar acht maanden langer aan het front stond !

— Wel, Alfonso, we konden elkaar helpen om hieruit te geraken !

— Wie bewijst me, dat je me niet in een valstrik wilt lokken ?

Andres werd rood van woede en riep : Beledig geen hidalgo, zoon van een hidalgo (3) !

Ze stonden op het punt handgemeen te worden, maar het lawaai van de overstroming bracht hen tot betere gevoelens.

— Indien we eens probeerden de afsluiting te herstellen ? vroeg Alfonso schuchter.

— Verstandig idee, antwoordde Andres.

★

Ze waren het spoedig eens over de wijze waarop ze het zouden doen en de twee toevallige lotgenoten lieten zich langs de ruisende watervallen neerglijden tot voor de opening van de grot. Hier reikte het water bijna tot aan hun schouders.

— Hou je stevig vast aan de rotspunten en laat je niet meesleuren door de stroom, riep Andres.

— Wees maar gerust. Ik ben geen kind meer, lachtte Alfonso.

Ze klappertandden en voelden de koude door merg en been dringen. Opgeven zouden ze niet, want het kwam er nu op aan de andere te tonen dat men een volwaardig soldaat was. Voorzichtig tastten ze over de grond en sleepten rotsblokken tot voor de ingang. Het duurde niet lang, of ze stonden op het droge, doch van wegkomen was geen sprake meer. De gesmolten sneeuw en de regen stroomden in snelle vaart naar beneden en het zou voor ieder mens onmogelijk zijn levend beneden te geraken.

je niet raakten!

— De bergpaden zijn onbruikbaar. We moeten hier blijven, zei Andres.

— Dan ga ik een stukje eten, antwoordde Alfonso gelaten. En uit een kleine sabeltas haalde hij brood en worst te voorschijn. Men kon niet zeggen, dat het erg droog was, maar de honger is de beste kok. De Christino toverde een wijnfles te voorschijn. Ze stonden daar met hun rantsoen in de hand en besloten alles te delen.

De soldaat van don Carlos dronk uit de fles van de volgeling van de koningin Christina, en deze laatste at het brood van don Carlos. Bij het verdelen raakten ze elkaars handen en hetzelfde warme gevoel doorstroomde hen.

De siesta (4) is ieder Spanjaard heilig, en daar ze zich alleen uitstrekken konden op de plek waar ze elkaar voor het eerst gezien hadden, keerden ze er terug. Vijf minuten later sliepen ze : de Carlist met het hoofd tegen de rug van de Christino; de Christino met zijn voeten op de knieën van de Carlist...

★

Toen ze ontwaakten was het reeds avond. Het regende niet meer. Alleen de wind zoefde nog steeds krachtig. Andres ging een kijkje nemen in de grot.

— Goed nieuws ! Het water is veel kalmer geworden, over een uur of drie kunnen we naar de kruin toe klimmen.

— Klimmen ? Je bent dus voorbij...

— Natuurlijk. Ik heb je reeds van Jarriales zien klimmen. Je liep ver buiten het bereik van mijn geweer, maar even later, tussen de muren...

De Carlist antwoordde lachend :

— Dus was jij het die zo hardnekkig vuurde ?

— Excuseer... ik wist niet dat...

— Wat wist je niet ? Dat wij hier in de grot kennis zouden maken ? Je draagt een bruin uniform en ik een geel ! Stel je voor dat we elkaar ontmoeten in een echte slag...

— Spreek me daarover niet ! Het is al te gek !

Dan stapten ze zwijgend naast elkaar. Alfonso gleed uit en het water zou hem meegesleurd hebben, indien Andres hem niet bijtijds had kunnen grijpen. Toen ze over de tweede waterval moesten, bleef Andres in het slijk steken en ware Alfonso er niet geweest, nooit zou hij er uit zijn geraakt. Toen de nacht hen langs alle zijden omringde, hadden ze gelukkig de vaste grond bereikt. Intussen hadden ze elkaar over hun kinderjaren verteld en passages uit « Don Quichotte » en uit « Calderon's Ode aan de Natuur » gedeclameerd.

Als we geen vijanden waren, dacht de Bask, zou ik voorstellen eeuwige vriendschap te sluiten.

— De sympathiekste jongen die ik ooit ontmoet heb, dacht de Andalusiër, hoe jammer dat we niet tot hetzelfde kamp behoren.

★

Toen ze de kruin voorbij waren en daalden, bleven ze staan.

— Hier scheiden we, zei Andres, beiden hebben we een opdracht... Ik heb je niet gevraagd wat je...

— Dat zou ik je voor de drommel niet gezegd hebben!

— Spreekt vanzelf. We moeten trouw blijven aan de zaak waarvoor we strijden, maar wij kunnen toch geen vijanden meer zijn ! Indien je wilt, gaat ieder zijnsweegs zonder om te kijken. En als de oorlog gedaan is...

— Ja wat dan ? Er moet eens een eind aan komen !

— Op het éérste Sint Jansfeest na de oorlog komen naar deze plaats om elkaar de hand te drukken.

— Dat beloof ik je, zei de Carlist.

En de ogen van de Christino werden vochtig toen hij zei :

— Goddank, dat mijn kogels je niet raakten !...

Ze omhelsden elkaar en daalden ieder aan zijn kant de berg af.

(1) Het verhaal speelt zich af tijdens de Carlistenoorlog (1834-1840). In 1833 was Isabella op de troon gekomen en regeerde gedurende vijf en dertig jaar, ondanks de tegenstand van don Carlos.

(2) Soldaat van koningin Isabella, tijdens het regentschap van haar moeder Maria-Christina, weduwe van koning Ferdinand VII.

(3) Een hidalgo is een Spaans edelman.

(4) Middaguurtje.

De KUIFJE's BON

DINGEN DIE MEN STEEDS WEER VERGEET !

— Wanneer je ons schrijft in verband met een ontvangen geschenk, vergeet dan niet ons **referentienummer** te vermelden !

— Schrijf je naam en VOLLEDIG adres in DRUKLETTERS !

— Bestudeer de premielijst aandachtig alvorens je bons te zenden. Het heeft geen zin geschenken te vragen die niet op deze lijst voorkomen !

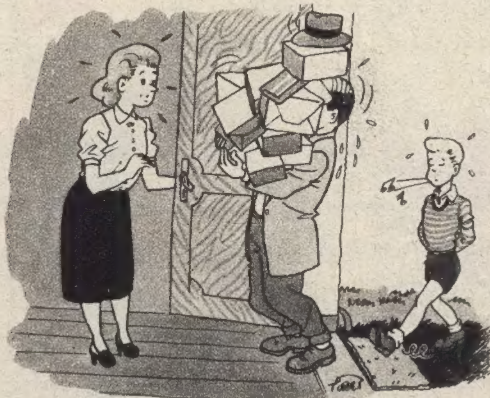
— Ook in dit nummer van ons blad staat een bon. Voeg hem bij je collectie !

— Het album « De Koninklijke Prins » met het verhaal van de jeugd van koning Boudewijn, is te verkrijgen in de kantoren van ons blad. Dit album kan met 50 prachtige foto's (prentkaartformaat) geïllustreerd worden.

ONZE BRIEVENBUS

Wie zijn pakje herkent, stuurt ons dadelijk zijn volledig adres evenals het referentienummer :

Nr F. 4631, X te Dilbeek, 50 punten. - Nr F. 3071, X te Essene, voor reeks 2. - Nr 5116, 50 punten in een dagbladpapier gewikkeld. - Nr 4753, X van Antwerpen, 50 punten. - Nr 4777, X van Buggenhout, 150 punten. - Nr 5105, X van Loenhout, 50 punten. Nr 5172, X van Tessenderlo, 50 punten. - Nr 2876, van Boven-Aalst, 50 punten.

— Neen, Leentje, niets voor jou ! Het zijn geschenken die onze rakker kreeg voor z'n Kuifje's bons !

De chocolade, koekjes en pralines — **Victoria**

De confituren, het fruit, de diepgekoelde groenten en fruit **FRIMA** van — **Materne**

De deegwaren — **Toselli**

De Kuifje's zeep **INA** margarine en Chocosweet van — **Palmafina**

De beschuiten — **Heudebert**

LIJST VAN DE PREMIEN

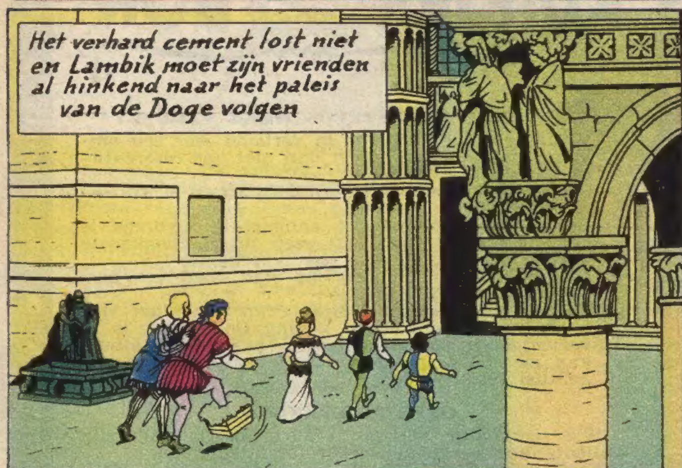
1.	Vijf reeksen van 40 plaatjes « Reinaert de Vos, per reeks ...	50
2.	Afdrukplaatjes KUIFJE met de reproducties in kleuren van de voornaamste figuren van Hergé, boekje A, 15 figuren ...	50
3.	Afdrukplaatjes KUIFJE, idem, boekje B, 22 figuren ...	60
4.	Kleurprentkaarten KUIFJE (reeks I of II), per reeks van 5 kaarten ...	70
5.	Omslag schrijfpapier van KUIFJE, verschillende onderwerpen ...	80
6.	Zes reeksen van 10 foto's « PRINS BOUDEWIJN ...	80
7.	Mooie KUIFJE's wimpel voor fiets of autoped, in 3 kleuren ...	100
8.	Portefeuille KUIFJE (in cuiroléine) met als versiering KUIFJE en BOBBIE ...	200
9.	KUIFJE's puzzle in hout ...	350
10.	KUIFJE's puzzle (groot model) in hout, getekend door Hergé ...	500
11.	Blokjesspel KUIFJE ...	500

DE TARTAARSE HELM

TEKSTEN EN TEKENINGEN VAN WILLY VANDERSTEEN

Rabakol en Luigi werden door Genuese spionnen in een valstrik gelokt. Lambik overwint de vijand, doch komt in 'n bak cement terecht.

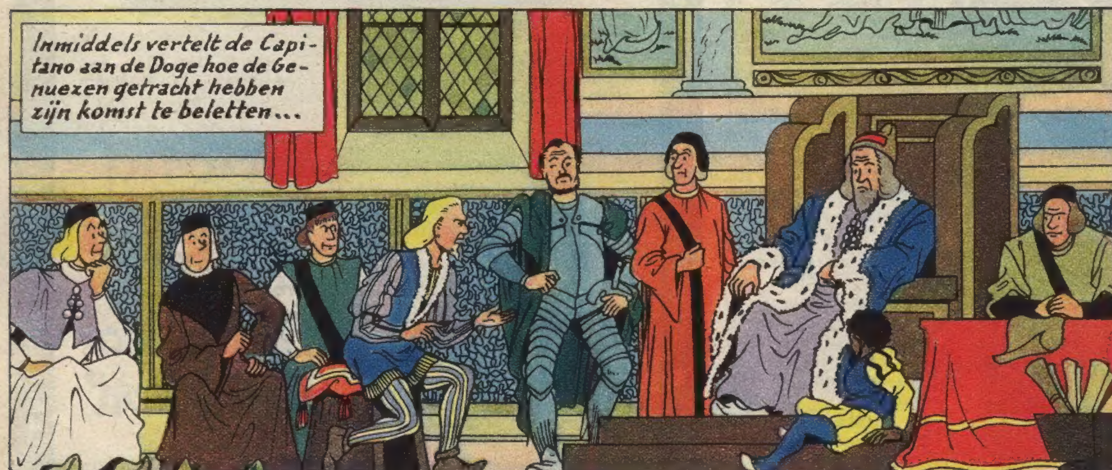

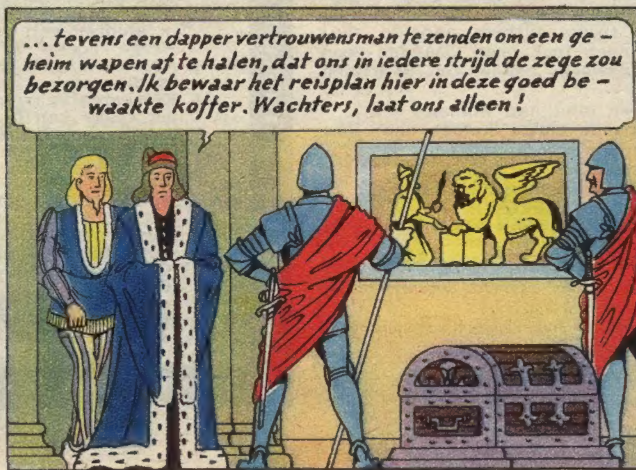

DE NIEUWE AVONTUREN VAN ALEX

HET VERVLOEKTE EILAND

Alex en Vitella besluiten, ieder van zijn kant, naar het Vervloekte Eiland te gaan. Op het ogenblik dat Alex er aan wal stapt, wordt hij door een schildwacht verrast...

Teksten en tekeningen van J. Martin.

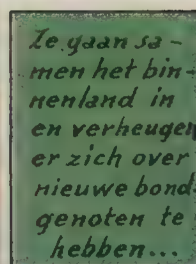

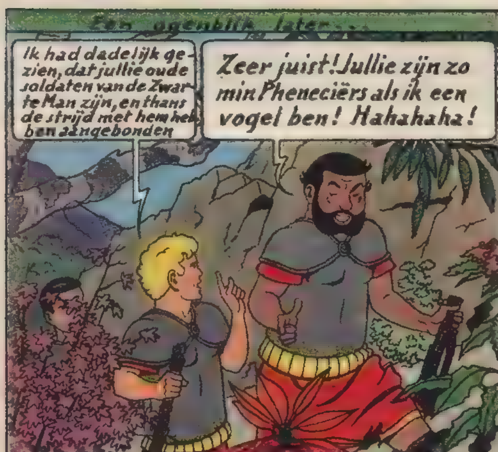

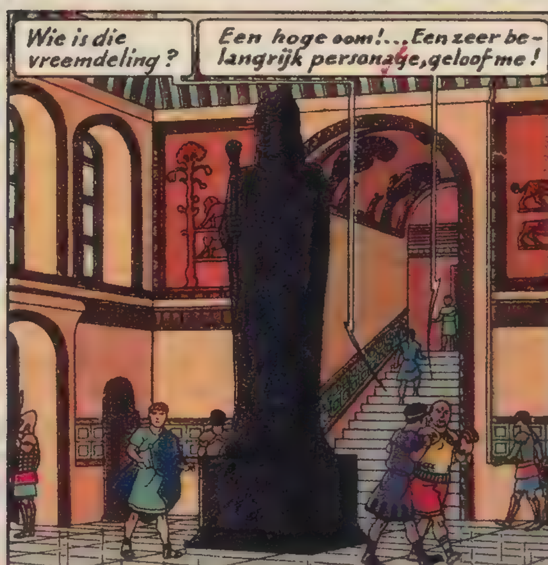

(Wordt voortgezet.)

1. — Wie van Ingooigem komt, treft op enkele honderden meter buiten de kom van het dorp een klein bosje aan. Achter die bomen, die er veertig jaar geleden door Streuvels zelf geplant werden, ligt het *Lijsternest* verscholen.

2. — Wanneer je dan door de struiken dringt en je aan deze deur aanbelt, dan krijg je steeds te horen : « Streuvels is niet thuis !... » En rond bepaalde « Streuvelsperioden », zoals we er nu weer een beleven, ter gelegenheid van z'n tachtigste verjaardag, trekt de schrijver van « De Vlaschaard » er inderdaad van onder.

3. — Op het land rond het *Lijsternest*, ploegde boer Delfien in een heerlijke herfstzon. Ik sprak hem aan en vroeg hem of hij Streuvels kende en niet wist of hij wel thuis was... « Ik ken hem al sinds vijftig jaar, zei Delfien, en hij is nog altijd dezelfde. Hij houdt niet van bezoek. Het kan best zijn dat hij hier straks, zo rond de zessen, met zijn hond en zijn wandelstok voorbij komt om zijn dagelijkse wandeling te doen. Soms zal hij hier een hele tijd met mij staan praten en op andere dagen stapt hij voorbij met een korte « goenavond », zonder zelfs op te kijken. En dan zie ik hem ginder over de veldwegel verdwijnen. Hij kan nog stappen als een kerel van in de twintig ! Ik wou dat ik dat ook zal kunnen als ik er tachtig zal zijn... Maar ik vrees er voor. Hij heeft in zijn leven niet veel moeten werken. » (Daarmee bedoelde Delfien natuurlijk : geen zwaar boerenwerk.)

4. — Ik kon niet weggaan zonder eerst de twee flinke « peerden » van boer Delfien nog eens te fotograferen, want zij zijn van dat stoere ras dat Streuvels in zijn werken zo prachtig heeft beschreven. En waarschijnlijk heeft hij wel eens aan deze beesten, die hij dagelijks zag, gedacht, wanneer hij voor zijn tafel zat en het wroeten van deze labeurpeerden wou beschrijven.

DE WERELD VAN STIJN STREUVELS

WANNEER men enkele boeken van een groot schrijver gelezen heeft, dan is men nieuwsgierig de omgeving te leren kennen waarin die ontstaan zijn, omdat die het werk van de auteur steeds in zeker mate bepalen, iets wat met Streuvels meer dan met welke andere schrijver ook, het geval geweest is. Men mag daarom het land van Heule, Avelgem, Ingooigem de illustratie noemen van 's meesters œuvre en in een standaarduitgave van zijn verzameld werk zouden enkele mooie opnamen van dat landschap gerust mogen opgenomen worden als hors-texte.

Deze gedachte kwam in mij op toen ik onlangs door Ingooigem reed, waar Streuvels nog steeds op zijn Lijsternest woont. Ik heb er enkele foto's gemaakt die duidelijker spreken tot al wie reeds een boek van Streuvels gelezen heeft, dan de beste commentaar. Wanneer je ooit in de omgeving van het Lijsternest mocht vertoeven, dan raad ik je aan niet te gaan aanbellen om met de schrijver kennis te maken, want daar is hij niet op gesteld. Vooral aan Hollandse reporters heeft hij een hekel. Toen er onlangs een direkteur van een middelbare school met zijn leerlingen het Lijsternest wou bezoeken, kreeg hij het bitse antwoord : « Mijn huis is geen duivekot ! »

Streuvels heeft ook de gewoonte de huldigingen die te zijner ere op touw gezet worden niet bij te wonen : « Ik ben geen prijsbeeste ! » zegt hij in zijn West-Vlaams. Lodewijk van Deyssel was zo eens kort na het verschijnen van Lenteleven speciaal naar Avelgem getreind om met de auteur kennis te maken. Hij vroeg aan de voorbijgangers waar Stijn Streuvels woonde, maar niemand kon hem inlichten, want toen wist men in het dorp nog niet dat bakker Lateur boeken schreef onder die pseudoniem. Het schoonst van al was dat van Deyssel aan bakker Lateur zelf; die in de deur van zijn winkel stond, vroeg of hij Stijn Streuvels niet kende. Hij kreeg toen te horen dat hij die niet kende en niemand in Avelgem zou kunnen zeggen waar die man mocht wonen ! En de goede van Deyssel mocht onverrichterzake naar Holland terug...

Wie natuurlijk ook op het Brussels stadhuis niet te zien was, toen hij daar vóór een paar weken gevierd werd door het eerste Congres der Nederlandse Letteren dat te Brussel doorging, was Stijn Streuvels !

JOHAN.

AAN STIJN STREUVELS

O 't Zomerland in 't dal van Leie en Mandel
't land van Stille Avonden en Open Lucht
En Langs de Wegen waar 'k bewondrend wandel,
't Uitzicht der dingen schijnt met goud verlucht
als 't Zonnetij stroomt over 't verst gehucht,
de Dagen richt en aller mensen wandel.
Langs beemd en Vlaschaard nauw een windje zucht
te koelen 't veld vol lust en Minnehandel.

Als 't goud van de Oogst vlamt onder 't eeuwge azuur
de Werkman zwoegt in atmosfeer van vuur
tot 't Najaar komt, vervullend, rijk, zijn wensen.

En steeds, — dat Lenteleven tempre strenge plicht
of enge Dorpslucht kwel zijn stoere mensen
straalt Vlaanderen puur in 't Glorierijke Licht.

URBAIN VAN DE VOORDE.

UIT DE VIER WINDSTREKEN

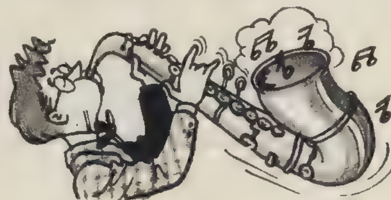
DE FRANSEN ETEN WEINIG EN WORDEN HET OUDST!

DE Fransen eten thans minder dan voor de oorlog. Thans verbruikt een Fransman 15 kg. suiker tegenover 24 kg. vóór de oorlog. De gemiddelde leeftijd van de Fransman zou thans zeventig jaar bedragen.

WIE KAN ER VUUR MAKEN?

MEN zou veronderstellen dat er thans geen vuurboorders meer zijn en iedereen over lucifers of een briquet beschikt. Een Europeaan vond echter in Afrika, op twee dagreizen van de grote autosnelweg, een grote, kloek gespierde neger die met zijn lans een python had buitgemaakt. Hij wilde de slang braden, doch had geen vuur bij de hand. Hij nam zijn mes en sneed twee stokjes af. Een van die stokjes drukte hij tegen de grond door er krachtig zijn voet op te zetten. Het andere stokje nam hij tussen beide handen, spitste het in een klein kuiltje van het eerste stokje en begon het daarna vliegensvlug tussen de handen te draaien. Nog geen minnut later steeg er uit het stokje op de grond een weinig rook op. Amper had de neger die rook gezien, of hij schoof op dit stokje een weinig sprokdroog materiaal, dat op zijn beurt begon te roken. Vervolgens nam de neger het gloeiend hoopje droog materiaal in de holte van zijn hand en begon er voorzichtig op te blazen. In een minimum van tijd ontstond aldus in zijn hand een klein vuurtje. Met dit vuurtje stak hij vuur aan een lange stok en de neger had vuur genoeg om zijn slangenbrokje te braden. Alles bij elkaar had hij daarvoor niet meer tijd nodig dan een Europeaan, die even in zijn zak naar z'n doosje lucifers moet zoeken.

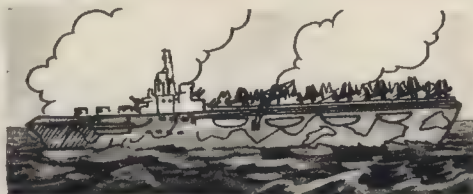

DE VADER VAN DE SAXOFOON

ADOLF SAX, een Waal, was de zoon van een muziekinstrumentenbouwer die te Brussel heel bekend was. Adolf Sax bouwde in 1848 het instrument dat later naar hem genoemd werd. Eigenlijk bouwde hij zeven saxofoons, doch hiervan worden thans nog slechts de alt-tenor en bassaxofoon gebruikt. Adolf Sax bouwde ook de Saxhoorn, een geperfectionneerde vorm van bugel, bouwde de tuba's en de bombardons. Stel je een fanfare voor zonder deze kopers! Ongetwijfeld heeft Sax niet kunnen vermoeden wat al gekke, kwakende, krijsende geluiden de jazzmaniakken uit zijn mooie saxofoons halen...

HET GROOTSTE VLIEGDEKSCHIP TER WERELD

VOOR het einde van dit jaar zal de Britse Vloot beschikken over het grootste vliegdekschip ter wereld. Zonder de bewapening heeft dit schip niet minder dan 14.137.000 pond sterling gekost. Het zal 100 vliegtuigen kunnen vervoeren en een bemanning van 2750 officieren en matrozen aan boord hebben. Dit vliegdekschip werd « Eagle » gedoopt.

DE VLIEGENDE AUTO

DE « Airphibian » werd uitgevonden door Robert E. Fulton (een afstammeling van de uitvinder van de stoomboot) en wordt gebouwd te Danbury (Connecticut). Het is een klein vliegtuig dat gemakkelijk kan gedemonteerd en als auto gebruikt worden. Het achterste gedeelte van het chassis, de vleugels en de schroef met drie bladen kunnen vlug verwijderd worden. De hut, die drie meter lang is, gelijkt dan op een gesloten auto. De meeste onderdelen van de stuurinrichting worden zowel in de lucht als op de grond gebruikt. Het vliegtuig heeft en vleugelspanwijdte van tien meter, het is vijf meter lang en aan de staart twee meter hoog. Het bruto gewicht is 945 kg. en de motor (175 p.k.) kan een snelheid van 192 km. per uur ontwikkelen, op de grond heeft de auto een maximum snelheid van 80 km. per uur.

LA LEGION D'HONNEUR

OP 15 Juli 1804 onderscheidde Napoleon in de Dôme des Invalides 4.000 personen met een van de kruisen van La Légion d'honneur, een orde die kort te voren gesticht was. Zowel militaire als schilders, componisten en geleeren werden met deze orde vereerd. Napoleon wilde niet dat er meer dan 6.000 Fransen deze onderscheiding zouden krijgen, doch in 1807 waren er reeds 16.395 Fransen die met een rood lintje in hun knoopsgat liepen en thans zijn er meer dan twee honderd duizend.

VOETBAL IN ENGELAND

VELE sportlui denken dat de Engelse voetbalclubs heel rijk zijn. Dit is sterk overdreven. Het maximum loon van de Engelse beroepsvoetballers bedraagt gedurende het speelseizoen £ 12 per week, plus een beloning van £ 2 als de club wint en £ 1 wanneer ze verliest. De kleinere clubs betalen £ 6 tot £ 8 per week. De directeur heeft £ 750 tot £ 2.000 per jaar. De rijkste Engelse club is Tottenham Hotspur. Elke week wonen vijftig duizend mensen de wedstrijden van deze club bij. De meeste clubs spelen met dertig spelers. Arsenal heeft er zestig.

HOEVEEL SCOUTS ZIJN ER IN DE WERELD?

KORT voor de Jamboree te Bad Ischl, werd te Salzburg de dertiende internationale padvinders conferentie gehouden. Na afloop van deze conferentie werd meegedeeld, dat er thans over heel de wereld 5.160.147 padvinders zijn en dat er in twee jaar tijd 850.000 leden bijgekomen zijn. De Padvindersorganisaties van Bolivia, Duitsland, Japan, Panama, Turkije en Uruguay werden internationaal erkend.

Victoria presenteert CHOKO Het Nikkertje

Snikkend viel Choko in de armen van zijn vriend

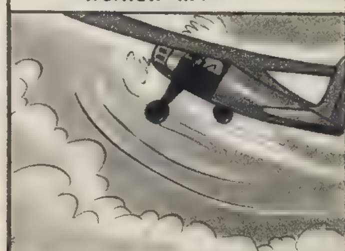
Grenadier VICTORIA stapt in z'n vliegtuig. De motor ronkt, de schroeven draaien...

het toestel rolt over het plein...

en stijgt sierlijk de wolken in!

Choko de Eerste weent hete tranen...

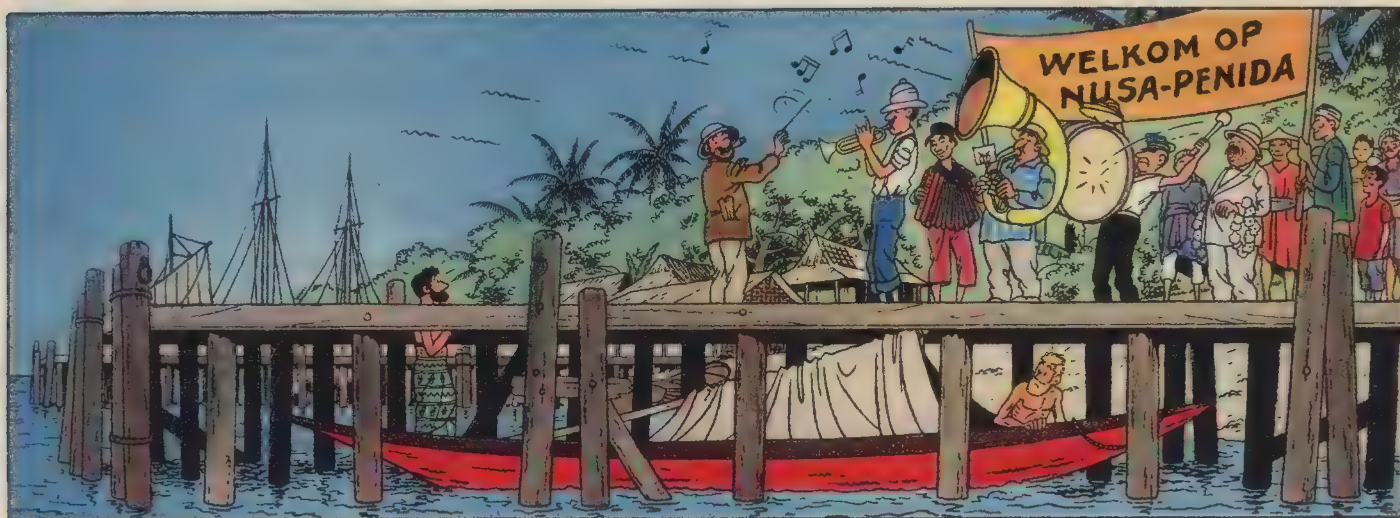

(Wordt voortgezet.)

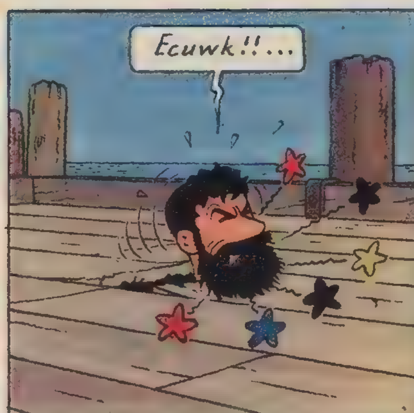
Signor Barelli
OP NUSA-PENIDA

Weken en weken zwalpen Barelli en Moreau op zee. Ze zijn uitgehongerd en moedeloos. Plotseling zien ze land...

Tekst en tekeningen van Bob DE MOOR

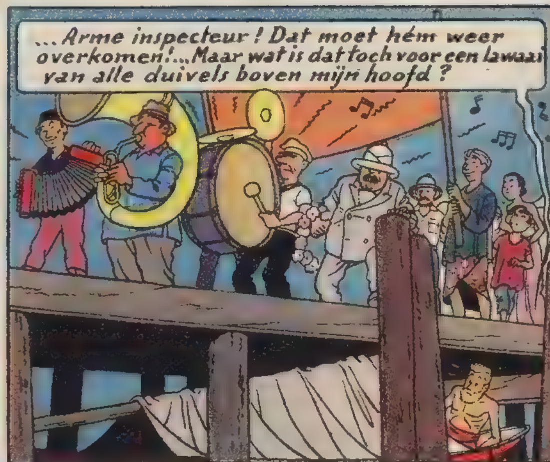

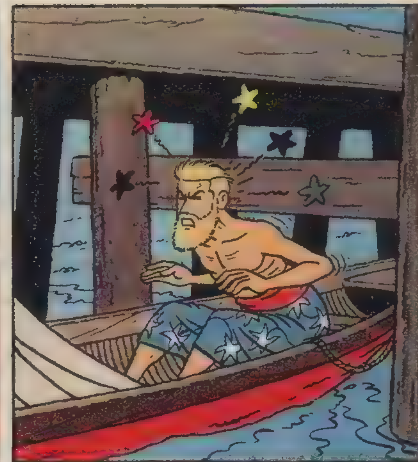

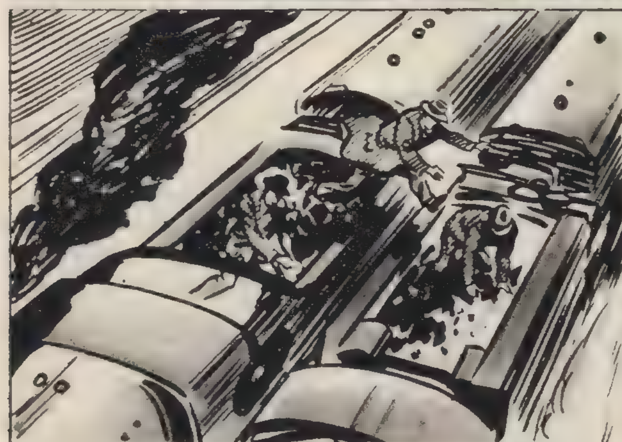

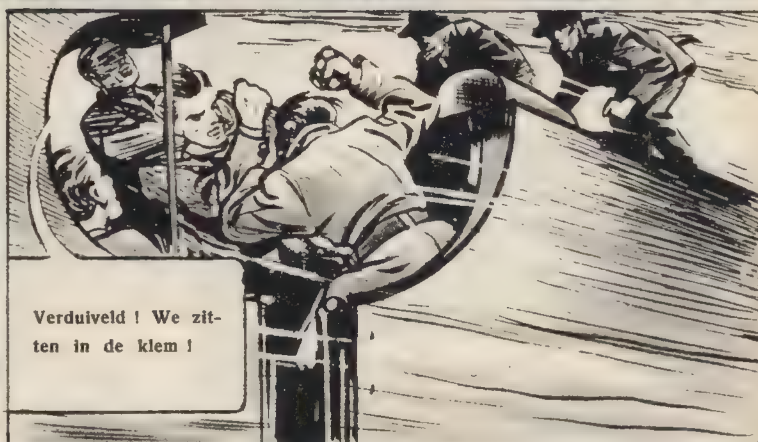
SPOORWEG- -PIRATEN

De spoorwegpiraten weten dat de politie hen op de hielen zit en voeren de snelheid van de trein nog op. Blake en Tinker konden zich los wringen en er ontstaat een gevecht...

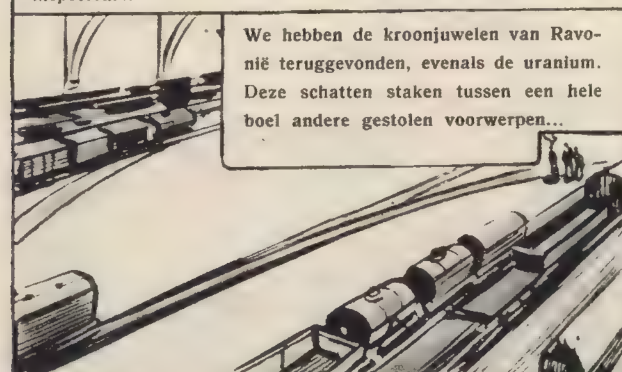

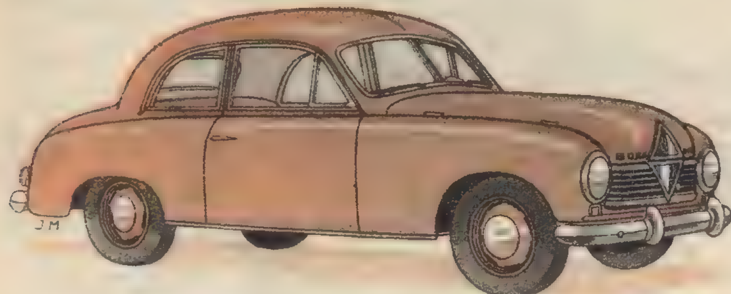
Toekomende week : AVONTUUR IN MEXIKO...

EINDE

Nieuwigheden van over de RIJN

NA het einde van de oorlog waagden vele technici en specialisten zich aan voorspellingen omtrent de wederopbouw van de Duitse industrie. Volgens sommigen zou het ten

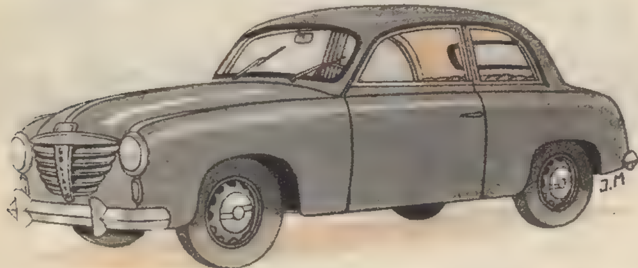

Hansa-Borgward « 1500 » : *4 cyl. op een lijn, 4 versnellingen, breedte 1,62 m., hoogte 1,56 m., lengte 4,45 m., verbruik : 9 tot 10 l. per 100 km., maximum snelheid : 122 km. per uur.*

minste tien jaar duren, vooraleer de Duitse industrie weer op peil zou geraken, volgens anderen twintig jaar en meer. Deze profeten vergisten zich deerlijk, want na vijf jaar verschijnen de producten van de Duitse nijverheid opnieuw op de wereldmarkt.

Naast de **Volkswagen,** de **Mercedes,** de **B.M.W.** en de **Porsche** is de **Hansa-Borgward** toonaangevend en het is deze firma, die het eerst uitpakte met een splinternieuw model, de **1500.** Het is een mooie wagen en een der beste 1,500 l. die men op de wereldmarkt vindt. Mechanisch is deze wagen voortreffelijk, doch de allereersten hadden een te korte schokbreker, de snelheidswisselaar stond nog ouderwets naast het stuur en de ruitenwasser was slecht geplaatst. De Hansa-Borgward-fabrieken hebben deze fouten spoedig gezien en in de volgende reeks auto's goed gemaakt.

De nieuwe **1500** heeft een sierlijke lijn, is goed afgewerkt.

Goliath : *Motor in twee tijden (D.K.W.-licentie), 700 cm³, 4 versnellingen, breedte 1,56 m., hoogte 1,48 mm., verbruik : 7 l. per 100 km., max. snelheid : 100 km. per uur.*

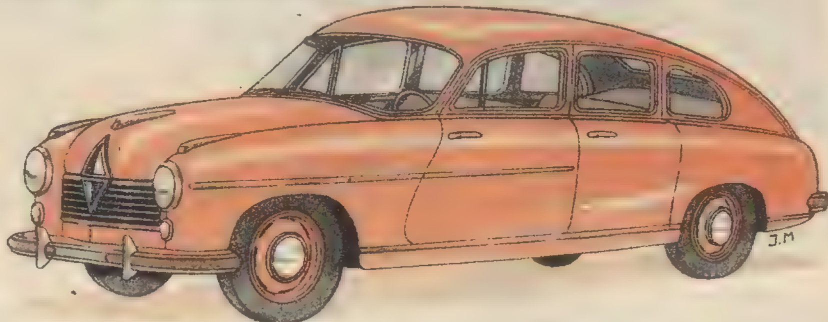
Ze heeft dan ook talrijke bewonderaars.

De Hansa-Borgward rustte niet op haar lauweren en kwam alweer met een nieuw type op de markt, nl. de **1800** uitgerust met een motor die een cylinderinhoud van 1,738 l. heeft. Zes personen kunnen er heel comfortabel in plaats nemen. De schokbrekers zijn sterk afgerond en de lijn is zeer aérodynamisch. Toch is de **1800** geen sportwagen, doch veeleer de geschikte auto om lange afstanden af te leggen en uiterst comfortabel te reizen. De **1800** is een concurrent van de **Zephyr-Ford** (Britse fabricatie), van de **Fregate-Renault,** de **Vedette-Ford,** de **Lancia-Aurelia.**

Het venstertje achteraan is in de **1800** te hoog geplaatst zodat, wanneer de chauffeur in zijn achteruitkijkspiegel ziet, hij de straat en de auto's achter hem heel moeilijk in het vizier krijgt. De regen en de sneeuw blijven 's winters op de ruit kleven, in plaats van er af te glijden, wat het de chauffeur dus nog moeilijker maakt. De deuren van de **1800** openen naar voor toe. Men spaart op deze wijze scharnieren uit, maar kan er ongelukken door veroorzaken. Bij stormachtig weer helpt de wind ook de deuren met een ruk naar achter te slaan, wat steeds gevaarlijk is.

De **Lloyd** en de **Goliath** zijn twee kleine wagens eveneens van de Hansa-Borgward. De Lloyd is klein, wat niet wil zeggen ongerieflijk. De suspentie werd echter niet verzorgd en de carrosserie in contre-plaqué is niet zeer geslaagd.

Interessanter is de **Goliath.** Zowel de voorste als de achterste bank heeft een breedte van 1,26 m. en tussen iedere zetel is een gemakkelijke armleuning aangebracht. Vier personen vinden er dus een comfortabele plaats in.

Hansa-Borgward « 1800 » : *4 cyl. op een lijn, 4 versnellingen, breedte 1,82 m., lengte 4,46 m., verbruik : 10 l. per 100 km., max. snelheid : 140 km. per uur.*

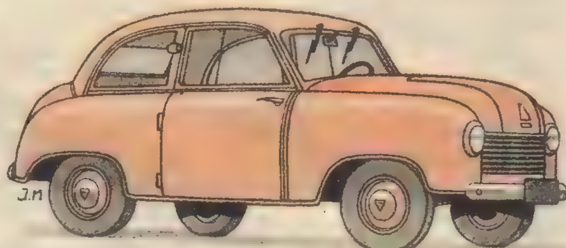
Van uitzicht gelijkt deze wagen op de **Hansa-Borgward 1500** en hij is uitgerust met een piekfijne D.K.W. motor van 700 cm3, die een snelheid van meer dan 100 km. per uur toelaat. Hiermee is de **Goliath** dan ook een van de snelste wagens in zijn categorie. De voorste ruit heeft geen waaier, zoals dit in de moderne wagens het geval is. Het chroom schijnt ook niet al te best. De afwerking van het boord-cadran is niet fijn en in dit opzicht kan de Goliath de vergelijking met de D.K.W. Meisterklasse 684 cm3 niet doorstaan.

Deze D.K.W. is natuurlijk wat duurder, maar dan ook veel fijner afgewerkt.

De nieuwe **Porsche,** door Prof. Porsche op het getouw gezet in zijn laatste levensjaar, heeft volgens de jongste berichten, alle snelheidsrecords geklopt.

Lloyd : *Motor in twee tijden, 300³, 3 versnellingen, verbruik : 5 tot 6 l. per 100 km., max. snelheid : 85 km. per uur.*

MONSIEUR VINCENT

In Frankrijk woeden godsdienstoorlogen en overal is er nood en armoe. Monsieur Vincent en zijn volgelingen helpen waar ze kunnen, doch hun middelen zijn niet toereikend. Vincent vraagt aan een drukker een krant uit te geven...

TEKST EN TEKENINGEN VAN RAYMOND REDING

GRAAG WAS VINCENT ZELF GEGAAN OM DE NOODLIJDENDEN TE HELPEN, MAAR HIJ HAD ER DE KRACHT NIET MEER TOE. KONINGIN ANNE VAN OOSTENRIJK BENOEMDE HEM TOT LID VAN DE « CONSEIL DE CONSCIENCE », EEN HOGE RAAD DIE DE BISSCHOPPEN, ABTEN EN ANDERE HOGERE KERKELIJKE GEZAGDRAGERS AANSTELDE.

(Wordt voortgezet.)

Het eigenaardig geval van Mijnheer van Meylbeke

Renaat, Christiane, Willem en Jan, de matroos, zijn aangespoeld op een eiland. Toevallig ontmoeten ze er Eribert en Hippoliet, de twee schurken die van Meylbeke ontvoerden...

Tekst en tekeningen van F. Craenhals.

(Wordt voortgezet.)

GROOTE PRIJSVRAAG

VIJF JAAR KUIFJE

REGLEMENT

1. Onze prijsvraag is gratis en alle jonge lezers, van welke nationaliteit ook, mogen er aan deelnemen.

2. De deelnemers moeten zes jaar geworden, en niet ouder zijn dan achttien jaar, d.w.z. geboren zijn tussen 1 Januari 1933 en 1 Januari 1946.

3. De prijsvraag bestaat uit vijf vragen.

4. De oplossingen van de vijf vragen moeten ons **gezamenlijk** toegezonden worden en geschreven zijn op een **formulier**, dat in ons blad zal ingelast worden.

5. Op dit formulier moeten de **vijf deelnemingsbons** geplakt worden, genummerd : 1, 2, 3, 4 en 5.

6. Het ingevuld en ondertekend formulier moet ons toekomen in een gefrankeerde omslag met de vermelding : KUIFJE-BRUSSEL — GROTE PRIJSVRAAG.

7. De omslag mag niets anders bevatten dat dit formulier, dus **geen brieven of andere mededelingen !**

8. De antwoorden worden nagezien en geschift op onze kantoren onder de controle van een deurwaarder. Tegen onze beslissingen kan geen beroep worden aangetekend.

N. B. — De deelnemers uit het buitenland en de Belgische en Nederlandse kolonies krijgen, voor de inzending van hun antwoord, één maand langer tijd !

LIJST VAN DE PRIJZEN

1 1 AJAX-fiets « Constellation » uitgerust met negen ... 7.250
versnellingen, radio en ... 6.200
2 1 radio HALLICRAFTERS ECHOPONE, Ex. 104 met
vier golflengten van het huis STAAR ... 3.800
3 1 radio MULLARD MUS 221 met drie golflengten van 40.800
het huis STAAR, Vander Stichelenstraat, 62, Brussel ... 1.740
4 tot 17 14 AJAX-fietsen HURRICANE ... 3.360
18 1 uurwerk TISSOT-SCOUT ... 3.360
19 en 20 2 vierkante TISSOT-PARE-CHOC ... 1.500
21 en 22 2 rechthoekige uurwerken TISSOT-PARE-CHOC ... 1.450
23 1 gramofoon STAAR « 3 VS » ... 2.560
24 1 rond TISSOT-uurwerk met secondenwijzer ... 1.800
25 en 26 2 ronde TISSOT-uurwerken ... 5.190
27 en 28 2 vulpennen PARKER 51 Lustraloy ... 2.900
29 tot 34 6 radio's LILLIPUT, de revelatie van 1951 ...
35 tot 38 4 gramofoons STAAR SMS ... 1.150
39 en 40 2 pneumatische matrassen LILO van het huis « DE 4.000
KAMPEERDER », Koninklijke straat, 169, Brussel ... 8.400
41 tot 50 10 ballen voor Basketball ...
51 tot 71 21 vulpennen PARKER 21 ... 7.000
72 tot 91 20 fotoapparaten GEVABOX met zakje van de firma 4.500
GEVAERT ... 5.200
15 voetballen ... 4.988
92 tot 106 Afstandmeter VDO van het huis KRAUTLI ...
107 tot 126 20 Jokari-spelen ... 975
127 tot 146 5 kooktoestellen voor kampeerders van het huis « DE
147 tot 151 KAMPEERDER » ... 1.500
10 speciale zaklampen van het huis « DE KAMPEER- 4.050
152 tot 161 DER » ...
30 Filmapparaten CINETTE met film ... 1.900
162 tot 191 20 messen Gillwel met hoornen hecht van het huis
192 tot 211 « DE KAMPEERDER » ... 1.600
20 Zweedse kampeermessen van het huis « DE KAM-
212 tot 231 PEERDER » ... 7.500
100 Pakjes van de firma's PALMAFINA, TOSELLI, 7.000
232 tot 331 HEUDEBERT, VICTORIA en MATERNE ... 3.250
100 Abonnementen van drie maanden ...
332 tot 431 50 Albums « Het Geheim van de Zwaardvis » ... 2.950
432 tot 481 50 Albums « Corentin » ...
482 tot 531 20 dozen schrijfpapier KUIFJE (papier 1.100
532 tot 551 PELLETIER) ... 1.100
24 KUIFJE's petten ... 7.500
552 tot 575 300 mooie boeken ... 3.000
576 tot 875 200 spelen ...
876 tot 1075

DE DERDE PROEF STAAT OP DE LAATSTE BLADZIJDE

15 AJAX FIETSEN

GROTE PRIJSVRAAG

VIJF JAAR KUIFJE

3e PROEF

VRAAG :

WIE DRAAGT DIT HOOFDDEKSEL ?
(**Voorbeeld** : 1. Een Bretoense; 2. Een Belgisch soldaat; 3. Canadese politie, enz.)

OPGELET !

1. Knip de deelnemingsbon van de keerzijde uit en bewaar hem zorgvuldig.
2. Stuur ons het antwoord op deze vraag niet op, maar wacht tot de vijf vragen opgelost zijn en het speciaal formulier in ons blad werd ingelast !

